

12-04-2025

† ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

† Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου.

[illegible]

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Π
^π ⁹ Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν
^Δ
^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο
^Π
^π ⁹ νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

^π
^π
^γ

Ἦν κοίτην Ἀναστασιν πρό τοῦ σου
 παθούσιν πιστοῦ μένος ^Δ ἐκ νεκρῶν ἡ γειρας
 τὸν Λαζάρου Χριστέ ἐοθεὶς ^π
 οὐκ ἐν καὶ ἡ
 μεις ὡς οἱ παῖδες ^Δ τατης νικησύνβολα
 φερόντες ^π
 σοι τῶν νικητῆς τοῦ θανάτου
 βωωμέν ^Δ ὡσαννα ἐν τοῖς υψίστοις ^Δ
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ^Δ ἐν ὀνόματι
 τοῦ κυρίου ^γ

Κατάληξις.*

Κάθισμα.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν, Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ, δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα Πατρὶ ... **Κ**αὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, ...

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος λ̣η̣ Πα — — — — —

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη

ο ρων σε εν νε κροι οις λο γισ θεν τα του

θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον

τα και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν

τα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα ταςου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
 σιν ω μα θη τρι αι κη να τε ο α
 στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
 φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
 τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ
 ε ζα νε εστη του μνηματος
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
 με τα δι και ω μα τας ου
 Αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
 προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι αλλ ε
 πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

^{γ'}ἤθρη νου ο και ρος ⁺πε παυ ται μη κλαι ε τε ^κτην

Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε ^κ

^Δ^κΕυ λο γη τος ει ^ΚΚυ ρι ε δι δα ζον

^Δ^Κμε τα δι και ω μα τας ου ^κ

^Μ^Κ^κΜυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ^κε

νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθε γγο

με ε νου ^{γ'}ἤ τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο

γι ζε σθε ^κως Θε ος γαρ ε ζα νε ε στη

του μνη μα τος ^κ

^κ^γΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

ματι

χ
q

Προσκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου
 του Υι ο ον τε και το Αα γι ον Πνευμα την
 Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι
 α υ' συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α
 γι ος Α γιος Α γιος ει Κυρι ε
 και νυ υν και α ει και εις τους αι
 ω νας τω ν αι ω νων α μην
 ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω
 σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας χαρ
 μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υπης πα

 ρε εσχες ^{γ'}η ρευσαν τα ζωης ι θυ νε προς ταυ

 την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

 θρωπος x
q

<sup>x
q</sup> **Α**λ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'}η

 αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θεος (Δίς) x
q

 Τò γ'. <sup>x
q</sup> **Α**λ λη λου ι α αλ λη λου ι

 α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε

 ο ο ο ος x
q

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
 Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Κάθισμα. (ὁ α' χορὸς)

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρών, Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον, ὃν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

(ὁ β' χορὸς) Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... τὸ αὐτό.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, ...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Γοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσάί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

Ὠδὴ α'. Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ὡχος πλ. Νη

Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ διὰ

γαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ

ὡς ἐπὶ νικίον ὁ οὐρανὸς

δοξάζει (Δίς)

δοξάζει ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξάζει

Λαζάρον τε ἐθνεῶν ματι

τῷ θείῳ ἐξανεστήσας ἀπλάστουργος

ὡς ὑπαρχὼν καὶ ζωῆς ταμιούχος

Φιλάνθρωπε

δοξάζει ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξάζει

 Ἀ ἤ ο γω τον τε ε ταρ ται αι αι ο ν Ἀ Λα ζα ρον
 α νε στη σας Α θ̣α να τε Ἀ σκο τει νο ο
 μο ρ φ ο ν Α δου Ἀ δι α λυ σας ι σχυ ι ι βα
 σι ι λει ει ο ν

 Ἀ Δο ξα σοι ο Θε ος η μω ω ν δο ξα σοι Ἀ

 Ἀ Πα σι της υ υ περ θ̣ε ε ε ου Ἀ γνω ρι σμα
 Θε ο τη το ς υ πε δι ζας Ἀ εκ των νε κ ρ ω ν ε
 γει ρας Ἀ τε τρα η με ρ ο ν Λα α ζα ρ ο ν Δε ε
 σπο ο τα

 Ἀ Δο ξα σοι ο Θε ος η μω ω ν δο ξα σοι Ἀ

 Ἀ Γη με ρ ο ν Βη η θ̣α νι ι ι α Ἀ προ α να

_____ + _____
κη ρυτ τει την Α ναστασιν Χριστου του ζω
_____ Δ
ο δο του τη ε γερσει Λα ζα αρου χο
_____ Γ
ρε ευ ου ου σα

ν
Δ

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Λαζάρου.

Ὡδὴ α'. Ὡχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡχος λ' α' — Γα

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

Ο πριν εκ μη ον των πα ρα γα γων την

συμ πα σαν κτι ι σιν και γι νω σκων των καρ

δι ων τα μει α προ λε γεις ως Δε σπο

της τοις Μα θη ταις του Λα ζα ρου την κοι μη

σιν

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

^N ^Γ ^N ^Π
 Ὁν αν θρωπον φυ σει ου σι ω θεις Χρι
^N ^M
 στε εκ Παρθε ενου ^π του Λα ζαρου συ την τα
^Γ ^χ ^λ
 φην μα θειν ε πη ρω τας ως αν θρωπος
^N ^Γ
 ουκ α γνο ων ως Θε ος οπου ε κει το

Δόξα... ^N ^Γ ^N
 Πιστου με νος Λο γε την σε αυ
^Π ^N ^π
 του Α να στα σιν ο ον τως ως εξ υ πνου
^M
 τον προ σφι λη α νε στη σας η δη ο δω
^N ^χ ^λ
 δο τα τον τε ταρ ται ον νε κρον εκ του μνη
^Γ
 ματος

Καί νυν ... ^Γ ^N
 Τα ζεις σε Αγ γε λων και των
^Π ^N ^π
 βρο των α νυμ φευ τε Μη ητερ ευ φη μου

^M
 σιν ανελ λι πως ^Γτον Κτιστην γαρ του των ω
^N ^Γ
 σπερ βρε φος ^χ ^λ εν ταις αγ κα λαις σου ε βαστα
 σας ^Γ ^λ

Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τοῦ Λαζάρου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος λη — Γα

^N
 Γα **Γ**υ ει το στε ρε ω μα ^ν των προσ τρε
 χο ον των σοι Κυ ρι ε **Γ** συ ει το φως
 των ε σκο ο τισμε νων ^κ και υ μνει σε το πνευ
 (Δίς)
 μα μου **Γ**
^Γ
Γ **Δ**ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι **Γ**
^Γ
Γ **Δ**υ ο προ βαλ λο με νος ^ν τας ε νερ
 γει ει ας σου ε δει ξας **Γ** των ου σι ων Σω
 τερ τη ην δι πλο ην ^κ Θε ος γαρ ει και αν θρω

Π

πος

Γ

Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

Σ

σοι

Γ

Αβυσσος γνωσεως σου ερωτας

που τεθειται ο τεθνεως μελλων ανα

στησειν ^κΖω οδοτατονκειμενον

Δοξα σοι ο Θεο ος ημων δοξα

Σ

σοι

Γ

Τοπους αμβομενος ^νως γεγωνος

βροτος πεφηνας ^Γπεριγραπτος ο πλη

ρωνταπαντα ^κως Θεος απεριγραπτος

Γ
Α Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Α Λα ζα ρον ε ζη γει ρας Α τω θε ι κω
Χρι στε ρη μα τι Α κα με πολ λοις πται σμα
σι ι θανεν τα Α ε ξα να στη σον δε ο μαι Α

Ἔπερος Κανών.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

Επιστας συ τω ταφω θαυματουρ γε

Κυριε εν τη Βη θα νι α Λα ζα ρου

του τον ε δα κρυ σας νο μω της φυ σε ως

πιστο ποι ων σου την σαρ κα Ι η σου ο

Θε ος μου ην περ προ σει λη φας

Δοξα σοι ο Θεο ος η μων δοξα

σοι

της Μα ρι ας το πεν θος συ πα ρευ θυς

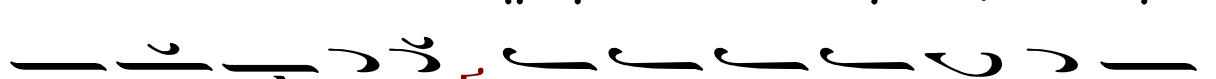

 ε παυ σας Σω τερ και της Μαρ θας δει κνυ

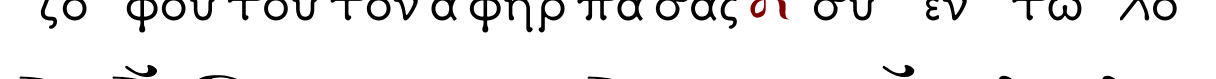
 ων το αυ τε ζου σι ον συ γαρ α ναστασις

 και συ ζω η ωσπερ ε φης α λη θει α πε

 λεις γαρ και παν των Κυ ρι ος

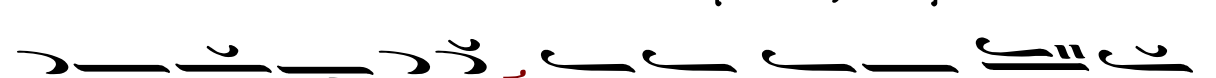
Δόξα...

 Ει λημ με νον κει ρι αις τον προ

 σφι λη Κυ ρι ε Α δου εκ νε κα δων και

 ζο φου του τον α φηρ πα σας συ εν τω λο

 γω σου τω παν σθε νει του θα να του δι αρ

 ρη ζας κλει θρα τε και τα βασι λει α

Καὶ νῦν ...

 Ε νοι κη σας Παρ θε νω σω

 μα τι κως Κυ ρι ε ω φθης τοις αν θρω ποις

ὡς ἐπρεπε θεαθῆναι σε αὐτὴν καὶ ἀνε-
 δειξάσως ἀληθεύει ὁ τοκὸν αὐτὴν καὶ πι-
 στῶν βοήθειαν μὴνε φιλανθρώπων ἐ-
 ἐ-ἐ-ἐ-ἐ-ἐ

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
‘Οπι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...
Κάθισμα. ᾠχος δ΄.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν, Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος, αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἄγνοων τὴν ταφήν, ἡρώτα πρὸς αὐτάς. Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον, ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς, ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον, καὶ εἰδὼς ἡρώτας, φησί, ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω, δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἰδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

Κοντάκιον. Ὡχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσε λέγων; Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται, τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων, ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὁψώμεθα, ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ἐκεῖ γὰρ ἤξεις, οὗ χαρᾶς πλησθῆς ὄσης.

Δωδεκάτη Βασίλειε ταφήϊα δύσσαο νεκρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ, τῶν Πορφυρογεννήτων, μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἁγία σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχοι.

Ῥίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Δήμη καὶ Πρωτίωνος.

Στίχοι.

Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
Μεθ' οὗ κάραν προὔτεινε Δήμης δημίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

Στίχοι.

Εὔρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων

Πρέποντας αὐτοῦ τῇ τετμημένη κάρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν
Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυΐδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους
Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων,
ἐορτάζομεν τὴν Ἑγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου,
φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχοι.

Θρηνεῖς Ἰησοῦ, τοῦτο θνητῆς οὐσίας.

Ζωοῖς φίλον σου, τοῦτο θείας Ἰσχύος.

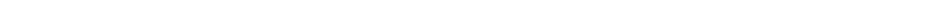
Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβάσεις.

$$\tilde{H}\chi_{05}\lambda_{\pi\tilde{\Delta}}\frac{Q}{\Lambda}\Gamma\alpha$$

Ωδη α'. $\overline{\chi}^N$ $\overline{\psi}^{\Gamma}$ $\overline{\psi}^N$ $\overline{\psi}^{\Gamma}$ $\overline{\psi}^N$ $\overline{\psi}^{\Gamma}$ $\overline{\psi}^N$ $\overline{\psi}^{\Gamma}$
 ς Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ζη ραν ς

Π Ν Μ
 και την Αι γυ πτι ι αν π μο χθ η ρι αν δι α φυ

 γωνο Ισραηλι της ανεβοοα

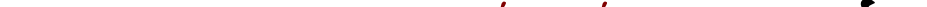
[illegible]

Ἡ δὲ γὰρ οὐρανίας ἀψιδος οροφουρ

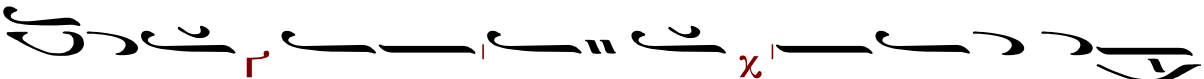
γε Κυ ρι ε και της Εκ κλη σι ας δο μη η

τορ συ με στερε ω σον εν τη α γα πη τη

ση^Δ των εφετων η ακροτης^γ των πι

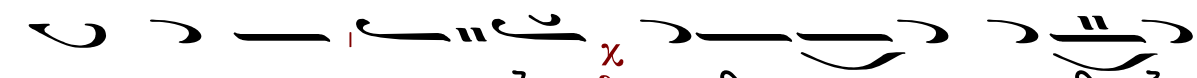

 στων το στη ριγ μα ^Δ ο α' χορός μο νε φι λαν θρω

Ὡδὴ δ'.
 Ἄκου μου ἰσχυς Κυριε σὺ μου καὶ

 δύναμις Ἄσὺ Θεοοσμου σὺ μου ἀγαλλί

 αμα ὁ πατρικὸς κολπὸς μηλίτων Ἄκαὶ

 τὴν ἡμετέραν πτωχεῖαν ἐπισκε

 ψάμενος Ἄδι' ὁ συντὼ Προφητῇ ἌΑββα

 κουμοὶ κραυγαὰ ζω τηδὺνά μεις σου δοξα

 Φιλανθρώπε
 Ὡδὴ ε'.
 Ἄ ἱνα τιμὴ ἀπώσω Ἄ ἀπο

 τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τοῦ ἀδύτου Ἄκαὶ

 ἐκαλύψέ με τὸ ἀλλοτρίον σκοτὸς τὸν δει

 λαὸν Ἄ ἀλλ' ἐπιστρέψον με καὶ πρὸς τὸ

Πα τερων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 Ω δ η η'.
 Αι νου ου μεν ευ λο γου μεν και
 προ σκυ νου μεν τον Κυ ριον
 Τον Βα σι λε ε α των ου ρα νων
 ον υ μνου σι στρα τι αι των Αγ γε ε λων υ
 μνει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
 τους αι ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέραν...
Κανὼν α', Ὡδὴ θ', τοῦ Λαζάρου.
ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος λ' δι Νη

^Γ ^N
^ν ^Δ Τὴν ἀ γνην ἐν δο ζῶς τι μὴ σω μέν ^ν ^Δ λα
 οἱ Θε ο το κον ^Δ ^Δ τὴν το θει ον πυ υρ
 ἐν γα στρι ἀ φλε κτῶς συλ λα βού σαν ^Δ ^Δ
 υμνοῖς ἀ σι γη τοῖς με γα λυ υνώ μεν ^Δ ^Δ
^N ^ν ^Δ Δο ζα σοι ο Θε ο ο ος ἡ ἡ μων δο
 ζα σοι ^ν ^Δ
^N ^ν ^Δ Οἱ λα οἱ ἰ δόν τες βά δι ζον τα ^ν ^Δ νε
 κρον τε ταρ ται ον ^Δ ^Δ ἐκ πλα γεν τες τῷ θαυ μα τι
 ἀ νε βο ῶν τῷ Λυ τρω τη ^ν ^Δ Θε ον σε ἐν

υμνοῖς μεγαλὺ υνὸ ο μὲν

Δοξα σοι ο Θεο ο ο ος η ημων δο

δοξα σοι

Προ πιστων την εν δοξον Εγερσιν

την σην ω Σωτηρ μου νεκρον τετρα η μερον

6 εκ του Αδου ελευθεροις τον Λαζααρον

εν υμνοῖς μεγαλὺ υνωω σε

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τοῦ Λαζάρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἦχος λ' αἱ Γα

Δοξα σοι ο Θεο ο ο ος η ημων δοξα

σοι

^M
 Ἄ ^ΓΤι μω ων σου τον Πα τε ρα ^Γ και α πο
 δει κνυ υ ων ^χ_λ ως ουκ αν τι θε ος η σθα προ
 σε ευχη Χρι στε ^Γ αυ τε ζου σι ως ε γει
 ρας τον τετρα η με ρον ^Γ
 Ἄ ^Γ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
 σοι ^Γ
^M
 Ἄ ^Γ Εκ τα αφου τε ταρ ται ον ^Γ Λα ζα ρον
^Γ
 ε γει ει ρας ^χ_λ της τρι η με ρου Χρι στε μου Ε
 γερ σε ως ^Γ πα να λη θε στα τον πα σι
 δει κνυ εις μαρ τυ ρα ^Γ
 Δόξα... ^M
 Ἄ ^Γ Βα δι ι ζεις και δα κρυ εις ^Γ φθε γ

γη τε Σω τη ηρ μου την αν θρω πι νην δει
 κνυς σου ε νερ γει αν την θε ι κην δε μη
 νυ ων ε γει ρεις Λα ζα ρον

Kαὶ νῦν ...

Γ^M $\mathbb{E}$ νη ηργησας αφραστως

Δε σπο τα Σω τη ηρ μου καθ ε κα τε

ῥων των δυ ο σου φυ σε ων αυ τε ζου σι

ω θε λησει την σωτηριαν μου

Ὡς θ' ἄρ' ἔλθῃς ἕως Θεοῦ τοῦ Κονσεοῦ

μο λο γου ου μεν χ οι δι α σου σε σω σμε

νοὶ Παρ θε ε νε α γνη ρ συν α σω μα

τοῖς χορραῖς σε μεγαλύνοντες ἐς

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')

Ἦχος γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας, καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταιὲ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἄδην θανάτῳ σου. (Δίς)

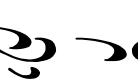
Ἔπερον, ὅμοιον.

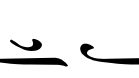
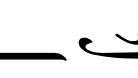
Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἥδη σκυλεύει θάνατε, καὶ ποῦ σου Ἄδου τὸ νίκος; τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται, πάντες κλάδους τῆς νίκης, ὁ β' χορός αὐτῷ ἐπισείωμεν.

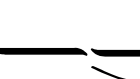
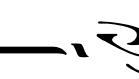
Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα^ο

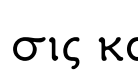
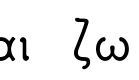
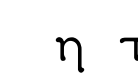
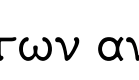
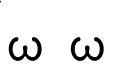
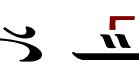
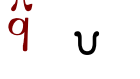
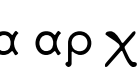
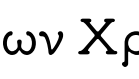
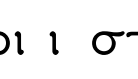
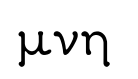
^Π
^π₉ Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
^Π ^Μ ^Π
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
^Ν ^Π
 ον ^π₉ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ω ω ων ^η αι νει ει ει τε
^Μ ^Π
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
^Ν
 ι ι ι στοις ^π₉ σοι πρε ε πει ^Δ υ υ υ μνος τω
^Π
 ω ω ω Θε ε ε ω ω ^π₉
^Μ ^Π ^Μ
^π₉ ^Δ αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι
^Π
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του ^π₉ αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον ^η πα σαι αι

—
 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι
 —
 πρε ε πει υ υ υ μνος τω ^Nω ^Πω Θε ε ε

 ε ω ω ω ω

π⁹ του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ

 γρα πτον π⁹δο ξα αυ τη ε σται π⁹ πα σι

—
 τοις ο σι ι ι ι ι οις α α αυ του

Ανάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων,
 ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου
 ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου
 μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς
 Παρθένου παραγέγονας· ὥς μὲν γὰρ βροτός,
 ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ὥς δὲ Θεὸς
 ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹
π⁹

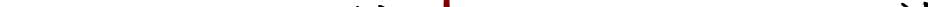
μα τι Λα ζα ρου ε ε πε ε στης ^ρπι στου
 με νος η μιν τας δυ ο ου σι ας σου μα κρο ο
 ο ο θυ υ υ με ^πο τι Θε ος και αν θυρω
 πος ^πεξ α γνης Παρ θε ε νου ου πα α ρα
 γε ε ε ε γο ο ο νας ^πως μεν γαρ βρο τος ε
 πε ρω τας που τε ε θα α πται ^ρως δε Θε ος
 α νε στη σας ζω η φο ρω νευ μα α τι ^ρτον
 τε τρα η η η η με ε ε ρον ^π
^παι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις
 αυ του ^παι νει τε αυ τον ^πεν στε ρε ω μα τι
 της δυ να α α με ως α α αυ του ^π

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας
ἐξ Ἰδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου,
διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς
προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων,
ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνούντές σου,
τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν·
Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ λα ρον τε θνε ω τα τε τρα η με
ρον α νε στη η σας εξ Ἀ α δου Χρι ι στε προ
του σου θα να του δι α σει ει ει ει ει ει
σας του θα να α α του ου το κρα α α α
τος και δι ε νος προσ φι λους την παν των αν
θρω πων προ ο μη η νυ υ ων εκ φθο ο
ρα α ας ε λε ευ θε ρι ι ι ι αν δι
ο προ σκυ νουν τες σου την παν το δυ να μον

 ε ε ζου ου σι ι αν

 ευ λο γη με νο ος ει Σω ω τη ρ η ε ε λε η σο

ὁ ὁ οὐ ἡ ἡ ἡ μᾶς

χ^M

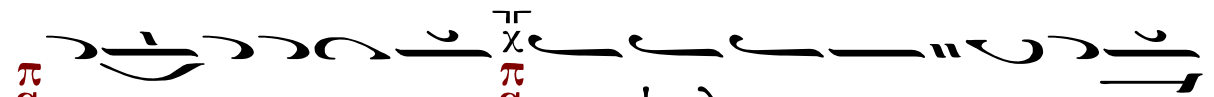
αις αυ του ^παι νει τε αυ τον ^χκα τα το πλη

[illegible]

αυ του π_q

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος, Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^π₉ Μαρ θα και Μα ρι α τω Σω τη η ρι ι

 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ι ω και
 κι θα α α α ρα

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων τοῖς
 Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις
 ἐταπείνους σεαυτὸν ἀποκρύψαι ταύτην
 βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς
 προγνώστης καὶ Θεός, τοῦ Λαζάρου τὸν
 θάνατον προηγόρευσας, ἐν Βηθανία δὲ παρὼν
 τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν,
 μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ
 τετραήμερος ἀναστάς, τὸ θεῖόν σου κράτος
 ἐδήλωσε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

 Τῆς Θε ο τη το ο ος σου Χρι ι στε πα
 ρε χων τοις μα θη ταις σου τα συμ βο ο λα εν
 τοις ο ο ο χλοις ε τα πει ει νους σε α αυ
 τον α πο κρυ υ υ υ υ ψαι τα αυ την

βου λο με ε νος ^πδι ο τοις Α πο στο λοις ως
 προ γνω στη ης και Θε ε ος ^ητου Λα ζα ρου
 τον θα να α τον ^ηπρο η γο ο ο ο ρε ε
 ευ σας ^πεν Βη θα νι α δε πα ρω ων τοις λα α
 οις ^πτου φι λου σου τον τα φο ον α γνο ο ων ^η
 μα θειν ε ζη τει εις ως α α α αν θρω ω ω
 προς ^παλλ ο δι α σου τε τρα η με ε ρος α
 να αστας ^Δτο ο θει ον σου ου κρα α τος ε ε
 δη η η λω ω ω ω σε ^ππαν το δυ να α
 με ε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ζα α α σοι ^π
 Ήχος ^Δ Πα ^π ^Π
^π ^Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα

νω και χο ρω ^π₉ αι νει τε αυ τον ^π₉ εν χορ
 δαι αι αις και αι ορ γα α α νω ^π₉

Τεταρταῖον ἡγειρας τὸν φίλον σου Χριστέ,
 καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον
 ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ
 ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεϊκῇ δυναστείᾳ,
 αὐτεξουσίῳ θελήματι, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ
 ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
 εὐλογημένος εἶ ^Β ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

^π₉ **Τ**ε ταρ ται ον η γει ρας τον Λα ζα α ρον
 Χρι ι στε ^Δ και τον της Μαρ θας και Μα ρι ας
 θρη η νο ον ε ε ε πα α α αυ σας ^π₉ υ πο
 δει κνυ ων τοις πα α σιν ^π₉ ο τι αυ τος ει ο
 τα πα α αν τα πλη η ρων ^Δ θε ι κη δυ υ
 να α στει ει ει α ^Δ αυ τε ζου σι ω ω ω θε

λη η η η μα α α τι ^πω τα α Χε ρου ου
 βιμ ^Δβο ο α α Α α πα α αυ στως ^Δω σαν
 να α α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοις ^Δ
 ευ λο γη με νο ος ει ^Δο ε πι πα αν
 των Θε ο ος δο ζα α σοι οι ^π
^χ^π^γ ^Δι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^παι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου ^ππα σα πνο η αι νε σα τω ω
 ω τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον ^π

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος
 πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε, πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία
 ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα
 ἀνεβόησε· πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς

ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε·
Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ
ἀδελφός.

^B
^π⁹Μαρθα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ⁶^λ ο
 Δι δα σκα α λος ^Δ πα α α ρε ε στι και
 αι αι φω νει ει ει ει σε ^π⁹ προ ο ο ο ο σε
 ε ε ελ θε ^π⁹ η δε δρομαι α ελ θου σα
 ο που ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ος ⁶^λ
 ι δου ου σα α α νε ε βο ο ο η η η η
 σε ^π⁹ πε σου ου σα προ σε κυ νη η σε ε ^z
 και τους α χρα αν του ους πο δα ας σου ^π⁹ κα
 τα φι λου σα α ε ε λε ε γε ^π⁹ Κυ ρι

ι ε ει ης ω ω ω δε ουκ αν α πε θα
α νεν η μων ο ο α δε ελ φο ος

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος
μου υ ψω θει τω η χειρ σου μη ε πι
λα θη των πε ε νη η των σου ει ει εις τε
ε ε λος

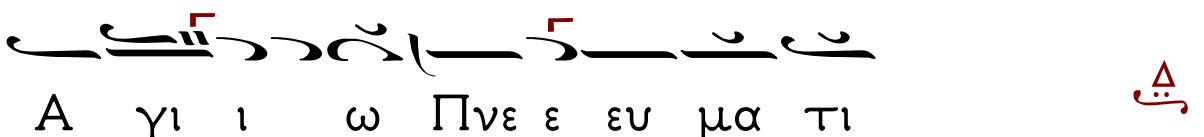
Λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἡγείρας
τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ
μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε, καὶ
στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ
θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Λα ζα ρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι
α α η γειειρας τετρα α η η η η με ε

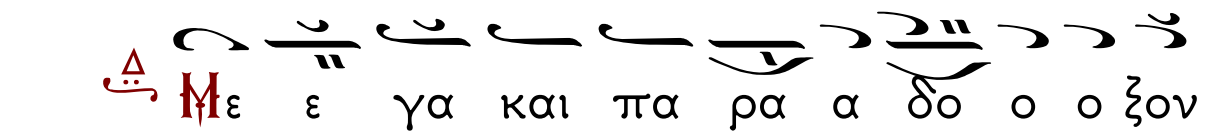
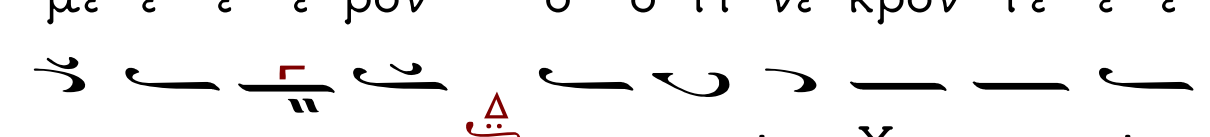
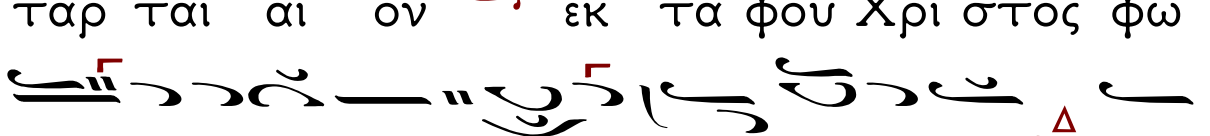
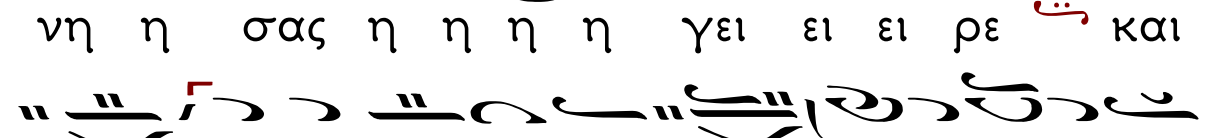
ε ρον ^νμονον γαρως ε πε στης τω ω ω
 μνη μα α τι ⁶η φω νη ζωω η ⁶τω τε
 θνε ω τι ι γε ε ε γο ο ο ο νε ^Δκαι
 στε να α ζας ο ο Α α α της α πε ε ε
 λυ σε ε φο ο ο ο ο βω ^νμεγατο θα α αυμα
^Δπο λυ ε ε λεε ε ^ΔKυ υ υ ρι ε δο ο
 ο ο ζα α α σοι ^ν
^χ^ν ⁶ζο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι
 ε ⁶εν ο λη καρ δι α μου ^χ⁶δι η γη
 σο μαι παν τα α τα α θ αυ μα σι ι ι α
 α α σου ^ν

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθα· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἰδοῦ καλέσας τὸν Λάζαρον, καὶ φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθὴς ἐξανάστησον, δέομαι.

Κα θως ει πας Κυ ρι ε τη η η Μα ααρ
θα Ε γω ει μι ι η η Α α να α α
στα α α σις ερ γω τον λο γον ε ε ε
πλη ρω ω σας εξ Α α δου κα λε σας το ον
Λα α α α ζα α α ρον κα με φι ι λαν
θρω ω πε νε κρον τοι οι οις πα θε ε σιν ως
συμ πα α θης ε ζα να α α στη σον δε ε
ε ε ο ο ο μαι

Ἦχος Δι' Δοξα Πατρι και Υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἤγειρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε, δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σῶση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Με ε γα και πα ρα α δο ο ο ζον
 θα αυ μα τε ε τε ε ε λε σται ση η η
 με ε ε ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε
 ταρ ται αι ον εκ τα φου Χρι στος φω
 νη η σας η η η η γει ει ει ρε και
 αι φι ι ι λον ε ε κα α α λε ε ε ε σε

6. δο ξο λο γη η σω ω μεν α αυ τον 6. ως
 υ υ υ πε ρε ε εν δο ο ο ξο ον 6.
 ω ως ταις πρε ε σβει ει ει αις 6. του δι και
 αι αι ου ου ου Λα ζα α ρου 6. σω ση τας ψυ υ
 χα α ας η η η η μων 6.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Υ πε ρευ λο γη με ε νη υ παρ
 χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α
 γαρ του εκ Σου σαρ κω θε εν τος ο α
 δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α να κε εκλη
 ται η κα τα ρα νε νε εκρω ται η Ευ
 α η λευ θε ε ρω ται ο θα να τος τε θανα
 τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η η θη μεν
 δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ
 λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως

ⲉⲩ ⲁⲓ ⲕⲉ ⲥⲁⲥ ⲁⲩ ⲟ ⲟ ⲙⲁ ⲥⲟⲓ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.

Ήχος δεύτερος, Ἐπιλογές.

Ήχος Δ'

με Δο ξα σοι τω δειξαντι το φως
 δο ξα εν υ ψιστοις Θεω και επι γης
 ειρηνη εν αν θρω ποιευ δο κι ι ι α
 Υ μνου μεν σε ευλο ο γου μεν σε ε προ
 σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ
 χα ριστου με εν σοι δι α την με γα αλην
 σου ου δο ο ο ξαν
 Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε
 Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

καὶ Ἀγαγιὸν Πνεῦμα

Κυριὸ Θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θε

οῦ Ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς ὁ αἰαῖρων

τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κοοσμοῦ

λέησον ἡμᾶς ὁ αἰαῖρων τᾶς ἀμαρ

τιῶν τοῦ κοοσμοῦ

Προσδεξαίτην δέησιν ἡμῶν ὁ

καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καὶ

ἐλέησον ἡμᾶς

Ὅτι σὺ εἰς ἑμὸν ἄγιος σὺ

εἰς ἑμὸν Κύριος Ἰησοῦς Χρισ

στος εις δο οζαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωωνας Α μην

 Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα απερηλπισα μεν ε

πι σε

 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

 ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')

 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ι α σαι την

ψυχη ην μου ο τι η μαρτο ο ον σοι

 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας Δίς

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνευματι
 και νυν και αι αι και εις τους αι ω
 νας των αιωνων αμην
 Ἄγιος Αθανάτος ελεη
 σον ημας
 Ἄσματος.
 Ἄααααααααγι ο
 ος Θεε ο ο ο ο ο ο ος
 Ἄααααααααγι ο ος
 Ισχυρο ο ο ο ο ο ο ος
 Ἄγιος ααα θανααατος ε

λε ε η η σο ον η η μα α α α α
α α α ας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος Δι

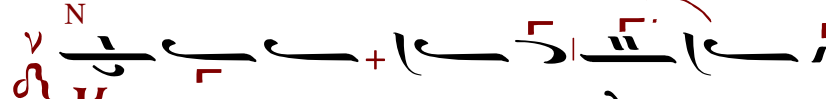
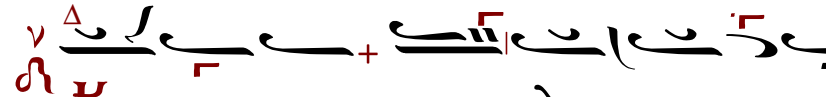
Χη με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω
γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι
εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων κα
θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε
λε ο ο ος

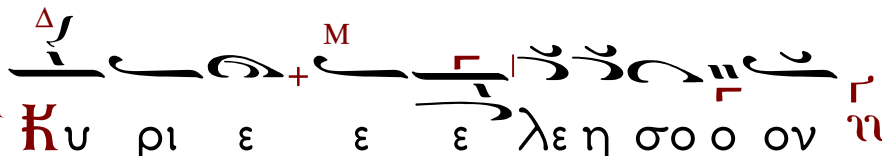
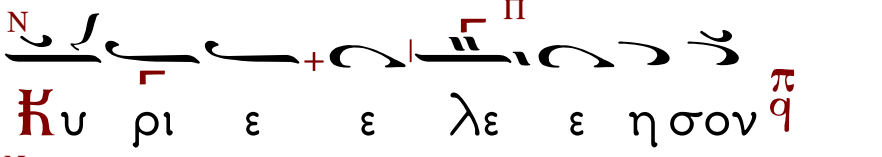
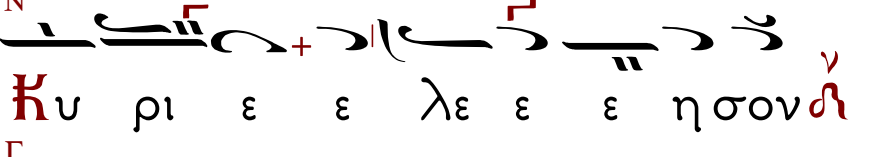
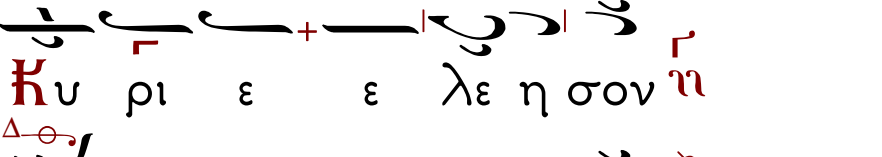
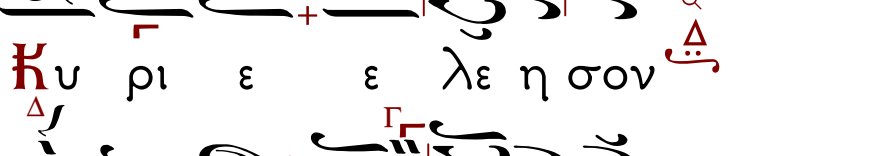
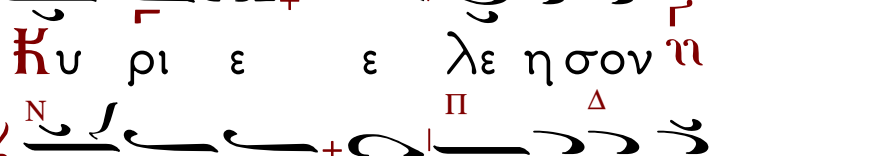
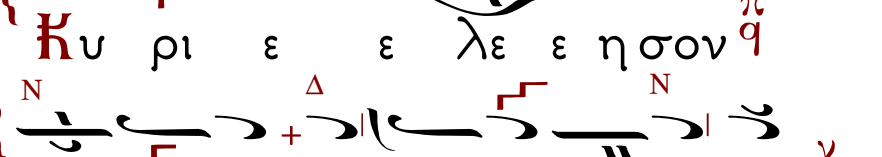
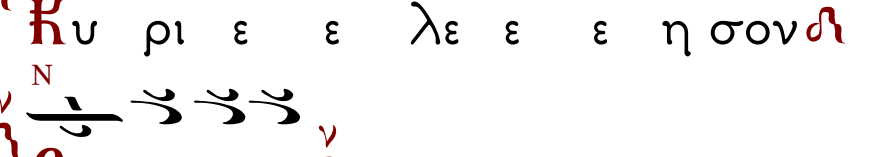
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλὴν Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

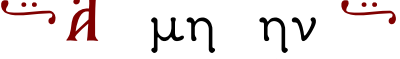
ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^N
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^N
^ν
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

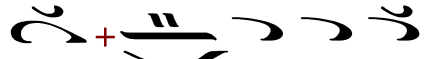

 Δ μη ην

Σπλχ. α'.
 Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπλχ. β'.
 Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

 Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

6.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὸ τελευταῖον.

Ταῖς πρεσβυταῖς της Θεο
το οκου Σωτηρ σωσον η μα ας

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην η ην

Σπχ. α' Κυριος ε βασιλευσεν

ευπρεπειαν ε νεδυσατο ε νε

δυσατο Κυριος δυναμιν και πε

ρι ε ζωσατο

σωσον η μαας Υι Θεου ο α

ναστας εκ νεκρων ψαλλοντας σοι αλλη

λου ι α

Σπ'χ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

 λου ι α

Σπ'χ. γ'
 Θαυμα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ ψη

 λους ο Κυ ρι ος

 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
 λου ι α
 Σπ^χ. δ^ν χ^Μ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι
 στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει
 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
 τα η με ρων
 Γ Δ Γ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
 Β Μ Δ Μ +
 να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
 Γ Δ Μ
 λου ι α
 χ^Μ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Μ Γ Δ Β Γ
 και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτωσ ε
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α

 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

^χ^π₉ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω
 Κυ ρι ω ^π₉ α λα λα ζω μεν τω Θε ω τω
 Σω τη η ρι η μων
 Ἀπολυτίκιον. ^π₉ Την κοι νην Α να στα σιν προ
 του σου πα θους πισ του με νος ^Δ₉ εκ νε κρων η
 γει ρας τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π₉ ο θεν
 και η μεις ως οι παι αι δες ^Δ₉ τα της νι κης συμ
 βο λα φε ρον τες ^π₉ σοι τω νι κη τη η του θα να
 του βο ω ω μεν ^Δ₉ ω σαν να εν τοις υ ψι
 στοις ^Δ₉ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ₉ εν

ο νοματι Κυ ρι ι ου

π
9

Στίχος β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (48^ν 2)

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν ...

Στίχος γ' Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (48^ν 3)

π
π
9
9
Τὴν κοι νην Α να στα σιν προ του σου

πα θους πι στου με νος Δ εκ νε κρων η γει ρας

τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος π ο θεν και η

μεις ως οι παι αι δες Δ τα της νι κης συμ βο λα

φε ρον τες π σοι τω νι κη τη η του θα να του

βο ω ω μεν Δ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις Δ

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ου ου ου

π
9

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α α
 ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψα λ λον τας
 σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον

^π
^π
^π **Τ**ην κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 πα θους πι στου με νος **Δ** εκ νε κρων η γει ρας
 τον Λα ζα ρον Χρι στε ε ο Θε ος ^π ο θεν και η
 μεις ως οι παι αι δες **Δ** τα της νι κης συμ βο λα
 φε ρον τες ^π σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βο ωω μεν **Δ** ω σαν να εν τοις υ ψι στοις **Δ**
 ευ λο γη μενος ο ερ χο μενος **Δ** εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ου ^π

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος Δι' ϛ

Ἦχος Δι' ϛ
Ἡ πα αν των χα ρα Χρι στος η α λη
η θει α το φως η ζω η του κο σμου η Α
να στα σις τοις εν γη πε φα νε ε ρω ται
τη αυ του α γα θο τη τι και γε γο νε τυ
πος της Α να στα σε ως τοις πα σι πα ρε χων
θειαν α φε σι ι ιν

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

π ^π
 η **Θ** σοι εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη τε **Δ** Χρι
 στον ε νε ^Nδυ σα σθη ^π **Δ**ίς π
^M π ^π **Θ** ο ο σοι οἱ εἰς Χρι στον ε βα πτι σθη
 τε **Δ** Χρι στο ον ε νε ^Nδυ σα σθη **Δ** π
 λλη λου ου ^π
 ι ι α η
^π **Δ** ο ^πζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι **Δ**
Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **Δ**
Δ Χρι στο ον ε νε ^Nδυ σα σθη **Δ** π
 λλη λου ου

ι ι α

π
q

χ
π
q Δ υ υ ν α α μ ις π
q

π
q Ο σοι εις Χρι στο ον ε ε βα πτι ι

ι σθη η τε ε ε Δ Χρι στο ο ο ον ε

ε νε ε ε δ υ υ σα α α σθη ε Αλ λη λου

ου ου ου ου ι ι ι ι α

π
q

Ἀπόστολος. Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

Προκείμενον. Ὦχος γ'. Ψαλμὸς κστ' (26).

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΒ' 28 -29, ΙΓ', 1-8)

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους· καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός. Ἀφιάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν, Οὐ μὴ σε ἄνῳ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ

φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;
Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες
ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν
ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 43'.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. (ΙΑ' 1-45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανία, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περιπατεῖ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν

κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἤς ᾤδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. Λέγει αὐτῷ Μάρθα· οἶδα ὅτι

ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οὕπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ

ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἡδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἄρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψεις τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατέ αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν

Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ
θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως.

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' Κανόνος.

Ἰχθὺς πλ.δ'.

^N
 ἤν α ἀγνην Δ ε ε εν δο ο ο ο ζω
 ως τι μη η σω με εν ν λα α οι οι οι Θε
 ο το ο ο ο κον Δ την το θει ει ον πυ υ υ
 γαστρι ι ι Δ α φλε εκτως συ λ
 λα αβου ου ου ουσαν Δ υ υ υ υ υ υ
 μνοις Δ α σι γη η τοις με γα λυ υ νο ο
 με ε ε εν ν

ω ω ω ω ω ^Π αι αι αι αι αι αι αι ^Δ αι
 αι αι αι αι αι αι νο ον ^π κα τηρ τι ι σω
 ω ω ω αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι νο ον ^Δ Αλ λη λου ου ι ι α α α
 α α ^π α α α

^π
9

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Ἀπολυτίκιον

^π_χ ^Π
^π₉ Ἦν κοίτην Ἀναστασιν προτοῦ σου
 παθούσπιστοῦ μενός ^Δ_Α εκνεκρῶν ἡ γειρας
 τὸν Λαζάρων Χρίστε εὐθεὶς ^π₉ οὐκ ἐν καιρῷ
 μεις ὡς οἱ παλαιὸς ^Δ_Α τατης νικησὺμβολα
 φερόντες ^π₉ σοι τῷ νικητῇ ἡτοῦ θανάτου
 βοῶμεν ^Δ_Α ὡσαννα ἐν τοῖς υψίστοις ^Δ_Α
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ^Δ_Α ἐν ὀνόματι
 Κυρίου οὐοῦ ^π₉

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εἰς α φε σιν
α μαρ τι ων και εἰς ζω ην την αι
ω ω νι ον

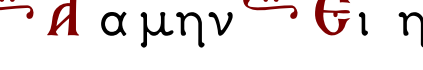
Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἰχθὺς ὑπὸ Δι

 Αμην

 Ει η το ο νο μα Κυ ρι

 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 ως του αι ω νος

6. Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τον ευ λο γου ον ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.